

такий собі А Н І Д О Т.

Посланий Vitaliy Moroz - 14/10/2008 01:24

Дзвінок. Путін знімає слухавку.

- Гальо, пане президенте, ту Місько зі Станіслава! Телефоную, жеби вам вповісти, же ми ту вам офіційно війну декляруємо.

- Харашо Міша, ето действительно важная новость. А большая у вас армия?

- Ну, зара... (щитає)... Я, Влодко, сусід Стефко і всі, шо ту в преферанс грали. То нас разом вісім.

- Должен сказать тебе, Міша, что у меня в армии 100 тысяч людей, каторие только ждут маєво приказа.

- Холера, я зара вам віддзвоню. .. (за якийсь час)... - Гальо, прошу пана президента, стан війни не скасовано! До нас приєдналося ше штири хлопаки з сусідньої кнайпи.

- Должен сказать тебе, Міша, что со времени нашего последнева разговора я увеличил армию до 200 тысяч человек!

- Най го холера вхопе! Я ще зателефоную. (за якийсь час)... - Слава Йсу, пане Путін! Я сі тежко вибачею, але мусимо ся вицофати з тої війни.

- Неужели? Очень жаль. А почему ето ви вдруг передумали?

- Ну, ми ту посиділи за пару гальбами пива, так си між собов порадили, і вздріли, же аж ніяк не зможемо нагодувати 200 тисяч пленных москалів.

:ua: :ua: :ua:

=====